

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ EVANGHELIA DUPĂ LUCA CAPITOLUL 3

Propovăduirea lui Ioan Botezătorul

1 În anul al cincisprezecelea al domniei lui Tiberiu Cezar – pe când Pilat din Pont era dregător în Iudeea, Irod, cârmuitor al Galileii, Filip, fratele lui, cârmuitor al Ituriei și al Trahonitei, Lisania, cârmuitor al Abilenei, 2 și în zilele marilor preoți Ana și Caiafa – cuvântul lui Dumnezeu a vorbit lui Ioan, fiul lui Zaharia, în pustiu.

3 Și Ioan a venit prin tot ținutul din împrejurimile Iordanului și propovăduia botezul pocăinței, pentru iertarea păcatelor; 4 după cum este scris în cartea cuvintelor prorocului Isaia : „Iată glasul celui ce strigă în pustiu : „Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările. 5 Orice vale va fi astupată, orice munte și orice deal va fi prefăcut în loc neted ; căile strămbe vor fi îndreptate, și drumurile zgrunțuroase vor fi netezite. 6 Și orice făptură va vedea mântuirea lui Dumnezeu.” 7 Ioan zicea, dar, noroadelor care veneau să fie botezate de el : „Pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare ? 8 Faceți, dar, roade vrednice de pocăința voastră și nu vă apucați să ziceți în voi înșivă : „Avem pe Avraam ca tată !” Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

poate să ridice fii lui Avraam. 9 Secura a și fost înfiptă la rădăcina pomilor : deci, orice pom care nu face rod bun este tăiat și aruncat în foc.” 10 Noroadele îl întrebau și ziceau : „Atunci ce trebuie să facem ?” 11 Drept răspuns, el le zicea : „Cine are două haine să împartă cu cine n-are niciuna ; și cine are de mâncare să facă la fel.” 12 Au venit și niște vameși să fie botezați și i-au zis : „Învățătorule, noi ce trebuie să facem ?” 13 El le-a răspuns : „Să nu cereți nimic mai mult peste ce v-a fost poruncit să luați.” 14 Niște ostași îl întrebau și ei și ziceau : „Dar noi ce trebuie să facem ?” El le-a răspuns : „Să nu stoarceți nimic de la nimeni prin amenințări, nici să nu învinuiți pe nimeni pe nedrept, ci să vă mulțumiți cu lefurile voastre.” 15 Fiindcă norodul era în așteptare și toți se gândeau în inimile lor cu privire la Ioan, dacă nu cumva este el Hristosul, 16 Ioan, drept răspuns, a zis tuturor : „Cât despre mine, eu vă botez cu apă ; dar vine Acela care este mai puternic decât mine și căruia eu nu sunt vrednic să-I dezleg cureaua încălțăminteii. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc. 17 Acela are lopata în mână ; Își va curăța aria cu desăvârșire și Își va strânge grâul în grânar, iar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge” ...

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 – 12 18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

Nr. 305 / Duminică 5 Ianuarie 2020

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

DE MEMORAT / JOI 9 IANUARIE 2020

- Jonathan Edwards
- Tânărul yoghin
- Cele cinci reguli
- Să trăiești în pace
- Predicarea lui Ioan Botezătorul

„Ai milă de mine,
Dumnezeule, în
bunătațea Ta !
După îndurarea Ta
cea mare, șterge
fărădelegile mele !”
PSALMUL 51 : 1

Editorial. **Boboteaza sau Importanța botezului în apă**

În Matei 3 : 11, sunt redată cuvintele lui Ioan Botezătorul, care spunea : „Cât despre mine, eu vă botez [gr. baptizo] cu apă, spre pocăință [gr. metanoian] ...”.

Definiție. În limba greacă pentru botez este folosit cuvântul baptizo, care se poate traduce prin imersiune sau scufundare. În urmă cu mai bine de două mii de ani, (la vremea scrierii Noului Testament), baptizo era folosit în literatura de atunci pentru a descrie scufundarea unei corăbii sau a unui animal mort.

Este cumva sinonim cu îngroparea în pământ. Prin scufundare obiectul respectiv intra sub apă, fiind îngropat acolo. La vremea actuală, baptizo se poate folosi pentru a explica imersiunea unui submarin, acel moment când vasul intră sub apă și nu se mai poate vedea !

Originea botezului. Inițiatorul botezului în apă este Dumnezeu. În Matei 21 : 25, este redată întrebarea Domnului Isus, (care discuta cu preoții cei mai de seamă și bătrânii norodului) :

„Botezul lui Ioan de unde venea ? Din cer sau de la oameni ?” Dar ei vorbeau între ei și ziceau : „Dacă vom răspunde : „Din cer”, ne va spune : „Atunci de ce nu l-ați crezut ?”

Botezul venea din cer, această expresie folosită de către Domnul Isus, arată că botezul în apă nu are o origine omenească ! În Evanghelia după Luca scrie că : „... tot norodul care l-a auzit, și chiar vameșii au dat dreptate lui Dumnezeu, primind botezul lui Ioan ; dar fariseii și învățătorii Legii au zădărnicit planul lui Dumnezeu pentru ei, neprimind botezul lui”. (Luca 7 : 29 - 30)

Necesitatea botezului.

După Înviere, Domnul Isus le-a poruncit celor unsprezece ucenici :

„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza va fi mântuit ; dar cine nu va crede va fi osândit”. (Marcu 16 : 15 - 16) Botezul în apă poate fi cerut și primit doar de un om care crede în Isus.

BIOGRAFII

Lumini peste veacuri (I), Petru Popovici CAPITOLUL 12

JONATHAN EDWARDS

Botanica, zoologia, fiziologia, geologia și astro-fizica erau subiecte care îl interesau în mod deosebit. Mentea sa ascuțită nu se mulțumea cu știința vremii sale. Trecând la filozofie, el a ajuns la concluzia că universul pretinde „existența eternă a unei minți atotcuprinzătoare” și că „nicio fericire nu e solidă și substanțială afară de fericirea spirituală”. De asemenea în tinerețe el a avut o seamă de experiențe spirituale.

Odată a citit textul din 1 Timotei 1 : 17 :

„*A Împăratului veciniciilor, a nemuritorului, nevăzutului și singurului Dumnezeu să fie toată cinstea și slava în vecii vecilor ! Amin*”.

Atunci a scris : „*În sufletul meu a coborât un sens al gloriei Ființei divine cu totul deosebit de tot ce am experimentat înainte. Am îngenunchat și am cerut lui Dumnezeu să mă facă să mă bucur de El, și m-am rugat cu o deosebită afecție în privința aceasta*”.

La vârsta de 13 ani a intrat la facultatea Connecticut, renumita Universitate Yale de mai târziu. El deja știa greaca, ebraica și latina. Ca copil deseori se retrăgea la o parte și petrecea ore întregi în rugăciune. Convertirea sa a avut loc la vârsta de 17 ani. În 1720, înainte de a împlini 17 ani, a absolvit facultatea, reușind să fie premiantul clasei.

Aici la Yale a mai petrecut alți doi ani studiind teologia. În 1722, deci la 19 ani a fost aprobat ca predicator. La terminarea studiilor teologice a acceptat pastoralul Bisericii Prezbiteriene din New York, unde a stat doar 8 luni căci a fost numit profesor asistent la Yale, unde a rămas doi ani.

În această vreme s-a amoretat de Sara Pierrepont fiica unuia din fondatorii Universității Yale.

La 24 ani, pe data de 15 februarie 1727, a fost ordonat ca păstor, în Biserica Congregațională din Northampton, Mass., una din cele mai prospere comunități, l-a chemat ca ajutor de păstor.

Solomon Stoddard, bunicul său avea pastoratul acelei biserici.

Șase luni mai târziu s-a dus la New Haven și s-a căsătorit cu Sara, care avea doar 17 ani. În anul 1729, murind bunicul său, a preluat toate îndatoririle pastorale.

Se ruga de două ori pe zi și studia 13 ore pe zi. El își lua un subiect, apoi mergea la tăiat de lemne în pădure, se plimba sau făcea o altă lucrare și în timpul acesta, el medita asupra subiectului.

Căminul lor a fost binecuvântat cu 12 copii, de care Sara purta o grijă deosebită ca nu cumva să-l conturbe pe soțul ei de la studii. Ea conducea toate treburile gospodăriei. Un observator al căminului lor spune că „*niciodată ea n-a trebuit să strige la copiii lor*”. Pe când Whitefield era necăsătorit, a vizitat casa lor și a remarcat : „*O pereche mai potrivită nu am văzut*”.

De atunci a început să se roage să-i dea Domnul și lui o Sara. Edwards avea obiceiul să-și scrie predicile, iar la amvon le citea. El ataca vehement păcatele vremii și trâmbița judecățile dumnezeiești.

Pe data de 4 iulie 1735, el se afla în orașul Enfield, Connecticut, unde poporul s-a adunat să-l asculte. Când a intrat, poporul fără prea mult respect, discutau între ei și râdeau gălăgios. Ba unii chiar își băteau joc de el. Predicatorul Wilbur Chapman ne spune ceva despre evenimentele, care s-au petrecut în vechea biserică, unde a predicat mișcătorul mesaj : „*Păcătoșii în mâinile Dumnezeului aprins de mânie*,” având ca text Deuteronom 32 : 35. [Va continua]

TÂNĂRUL YOGHIN

Un tânăr yoghin s-a convertit la creștinism, motiv pentru care a fost aspru judecat de către cei din casa lui. Dar el le-a spus : „*Dragii mei, eu am visat că mergeam pe un drum care la un moment dat se despărțea în mai multe direcții. La acea intersecție eu am întâlnit doi oameni, dar când m-am apropiat mai bine am văzut că unul era mort iar celălalt era viu.*”

Pe care dintre ei credeți că ar fi trebuit să-l întreb încotro s-o apuc ?” „*Pe cel viu, evident !*” i-au răspuns ai lui. „*Exact așa am și făcut, dar mergând pe drum mai departe, am întâlnit din nou o răscruce unde erau doi oameni. I-am întrebat pe amândoi care este drumul cel bun.*”

Primul mi-a spus că el este gata să-mi explice pe unde trebuie să merg, deoarece el văzuse odată o hartă a aceluia drum.

Cel de-al doilea mi-a spus că el este gata să mă însoțească până la locul la care doream să ajung deoarece el tocmai de acolo venea. Pe care dintre cei doi l-ați fi ascultat voi ?” „*Pe cel de-al doilea, evident*”, veni răspunsul tatălui său.

„*Exact la fel am făcut și eu, tată*” spuse tânărul. Budha a fost un mare învățător, dar el a murit, pe când Isus e viu, de aceea eu am ascultat de El.

Nu sunt sigur că Dalai Lama cunoaște drumul spre cer, deoarece el nu a mai fost acolo niciodată, pe când Domnul Isus nu numai că a venit din cer, dar a fost gata să mă și însoțească pe drumul vieții. EL mi-a promis că va fi cu mine în toate zilele vieții mele. EL a murit pentru mine, dar a și înviat a treia zi, ceea ce încă nu s-a mai întâmplat cu nici unul dintre înțelepții noștri”. În Biblie scrie că : „*În nimeni altul nu este mântuire : căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți*”. (Faptele Apostolilor 4 : 12). [Preluat din : *Isus m-a răscumpărat*]

CELE CINCI REGULI PENTRU A FI FERICIT

Se spune că într-o bună zi, măgarul unui țăran căzu într-o fântână. Nefericitul animal se puse pe zbierat, ore întregi, în timp ce țăranul căuta să vadă ce e de făcut. Până la urmă, țăranul hotărî că măgarul și-așa era bătrân, iar că fântâna, oricum secată, tot trebuia să fie acoperită odată și odată. Și că nu mai merită osteneala de a-l scoate pe măgar din adâncul fântânei. Așa că țăranul își chemă vecinii, că să-i dea o mână de ajutor. Fiecare dintre ei apucă câte o lopată și începură să arunce de zor pământ înăuntrul fântânei. Măgarul pricepu de îndată ce i se pregătea și se puse și mai abitir pe zbierat. Dar, spre mirarea tuturor, după câteva lopeți bune de pământ, măgarul se potoli și tăcu. Țăranul privi în adâncul fântânei și rămase uluit de ce văzu. Cu fiecare lopată de pământ, măgarul cel bătrân făcea ceva neașteptat: se scutura de pământ și pășea deasupra lui. În curând, toata lumea fu martoră cu surprindere cum măgarul, ajuns până la gura fântânei, sari peste ghizduri și ieși fremătând ... Viața va arunca poate și peste tine cu pământ și cu tot felul de greutăți ... Secretul pentru a ieși din fântână este să te scuturi de acest pământ și să-l folosești pentru a urca un pas mai sus. Fiecare din greutățile noastre este o ocazie pentru un pas în sus. Putem ieși din adâncurile cele mai profunde dacă nu ne dăm bătăuți. Folosește pământul pe care ți-l arunca peste tine ca să mergi înainte. Amintește-ți de cele **Cinci reguli pentru a fi fericit** :

- 1) Curăță-ți inima de ură, frică, egoism.
- 2) Scutește-ți mintea de preocupări inutile.
- 3) Simplifică-ți viața și fă-o mai frumoasă.
- 4) Dăruiește mai mult și așteaptă mai puțin.
- 5) Iubește mai mult și ... scutură-te de pământ, pentru că în viața asta, **tu trebuie să fii soluția, nu problema.** [Isus m-a răscumpărat]